

NIGHTWISH

Nyrenässans i Finlands största band

1997 var renässansens år inom hårdrocken. Då kom Rhapsody med sin symfoniska power metal, då kom Hammerfall med sin 80-tals power metal, då kom Children of Bodom med sin melodiösa death metal och då kom Nightwish med sin opera metal. Idag har Nightwish sålt sjukt många skivor och blivit Finlands största band, men de är inte längre opera.

Text: Caj Källmalm
Foto: Ville Juurikkala (Scene nation/
Spinefarm)
Utförd: 2007.09.01

Med 'Angels Falls First' satte Nightwish på en gång sitt märke på metalkartan. De sjöng högre toner än något heavy metalband någonsin gjort och de spelade en mer bombastisk musik än något finskt band någonsin gjort tidigare.

'Angels Fall First' anses än idag av många som Nightwish bästa skiva, den visade upp en originalitet som inte syntes på många år inom hårdrocken. Nu är alltså Nightwish tillbaka med det första albumet på tre år, det första utan deras så karaktäristiska sopranosångerska och den första med svenska Anette Olzon på sång.

När Hallowed träffar Anette är det fortfarande en månad kvar till skivan ska släppas men själva skivan har varit färdig i 2½ månad, så hon vet precis vad hon snackar om.

- Alltså, varenda gång man lyssnar på den så är det ju liksom, börjar Anette som denna dag är strålande glad och pratglad som få. Alltså, i början lyssnade jag

otroligt mycket på den, nästan varje dag. Och nu har jag varit borta väldigt mycket på olika promotionuppdrag så nu lyssnar jag inte så mycket. Men jag brukar sätta på den när jag tränar och då bara "åååh". Varenda gång slås jag över att det är fantastiskt bra. Jag är väldigt stolt över mig själv och jag tycker att låtar och allt är fantastiskt bra.

Bandets historia

1997 debuterade alltså Nightwish, det lilla bandet från Finlands ödemarker skapat 1996 av keyboardspelaren Tuomas Holopainen och hans vänner. Sedan starten har två basister bytts ut, tills bandet 2001 fann sin nuvarande strängbändare i Marco Hietala. Förutom Hietala (och Sami Vänskä som var hans föregångare) är Anette den första medlemmen som kommer in i bandet under de tio år som gått sedan debuten. Hennes föregångare, Tarja Turunen, blev utsparkad ut bandet för att hon i de andras ögon blivit allt

för girig i oktober 2005 (när denna tidning är nypublicerad alltså ganska precis två år sedan).

Bandet har gjort sig stora framförallt i hemlandet Finland där de har dussintalet guldschivor och singlar och lika många platina. Utanför hemlandet har det också gått bra, sedan skivan 'Wishmaster' släpptes 2000 har de varit att betrakta som ett av Europas största metalband som bildats efter 1990. Innan det hade de förutom 'Angels Fall First' också hunnit med att släppa skivan 'Oceanborn' och efteråt har de sålt mer än något annat finskt band gjort i hemlandet med sina skivor 'Century Child' och 'Once'. Dessutom har bandet släppt ett otaligt antal singlar och EPn 'Over the Hills and Far Away' där titelspåret förstås är en cover på Gary Moore låten med samma namn. Det var för övrigt efter den skivan bandet bestämde sig för att ta in Marco Hietala i bandet, en basist som dessutom kan sjunga.

I oktober 2005 blev alltså Tarja

Någonstans här bland gravarna har Nightwish begravt sin gamla opera metal...

Turunen utsparkad ur bandet och sökandet efter en ny sångerska påbörjades. Tusentals sökande från hela denna planet sökte men i april i år meddelades det att svenska Anette Olzon skulle bli hennes efterträdare.

Bandets nu

Den självklara frågan man ställer sig är naturligtvis: känns det överkligt?

- Nej, det är det inte gör, svarar Anette med ett tonläge som låter både optimistiskt och förvånat på samma gång. Ända sedan jag var liten har jag ju drömt om detta. Att få jobba som sångerska.

Med Nightwish?

- Jaa, börjar Anette säkert. Och jag tror, jag har varit så förberedd på detta.

Sedan inser hon min motfråga och kommer på sig själv.

- Eller, inte med Nightwish, men. Du vet, att jag skulle ... du vet,

att jag skulle ... och när jag var liten, "jag ska bli känd sångerska!" det visste jag direkt när jag var jätte liten. Sedan har det ju blivit mer realistiskt, "bara jag får vara sångerska" jag behöver inte vara känd, för den sidan är ju kanske inte det som är roligast faktiskt. Jag är ganska glad att jag kan promenera öppet, och shoppa som alla andra människor. Men just det där, att det känns som jag varit ganska bra förberedd. Och jag tror när man har väntat på något så länge på någonting så uppskattar man det mer.

Men hur gick det egentligen till när Anette sökte till platsen som sångerska i Nightwish? Ja, någonting i stil med detta:

- Det var faktiskt bara en tillfällighet. Det är helt fantastiskt, men jag hade liksom inte hört Nightwish. Jag hade hört namnet jätte många gånger men jag hade liksom inte hört någon musik. För i

Helsingborg där jag bor där är det jätte dåligt med metal och så, men systerdotter lyssnade på dem och sade "du måste lyssna på dem" - och jag gillade det jag hörde. Så att jag hade precis börjat lyssna på dem några månader innan. Sedan sade ljudteknikern i ett band jag var med för tillfället "hey, har du hört att dem sparkat ut sin sångerska? Du borde skicka in en demo". Och jag bara "näää", jag är inte opera. Men sedan tänkte jag "ja, det är klart - om dem vill ha något annat" så jag bara "ja ja" så jag bad mina kompisar hjälpa mig spela in *Ever Dream* och vi skickade iväg den och jag trodde absolut inte jag skulle få svar. Så det var verkligen bara ... ja, tur, eller öde, vad vi nu ska kalla det.

Dark Passions Play

Den nya skivan, som Nightwish släppte i september, heter 'Dark Passions Play' och är den första Nightwishskivan som inte har

någon operasång. Nightwish har hela tiden varit bombastiska, men på senare skivor har det blivit betydligt mycket mer av det och 'Dark Passions Play' är den överlägset mest bombastiska skivan så här långt. I slutet på augusti fick vi sätta tänderna i den väldigt tralliga singeln *Amaranth* och innan dess har låten *Eva* läckt ut på liknande sätt.

- Jag tror allihop känner att vi är väldigt nöjda, börjar Anette om skivan. Jag vet att Toumas sagt att det är det bästa albumet, det säger man i och för sig efter alla album. Eller inte! Men oftast gör man ju det och jag tror faktiskt killar känner att det känns bra.

Själva skivan tog tio månader att spela in, Anettes sång tog tre veckor, vilka spenderades ungefär lika stressigt som statsministern spenderar tre veckors tid.

- På dem tre veckorna spelade både Marco och jag in, berättar Anette. Vi tog det väldigt lugnt, en låt per dag ungefär, tog ledigt några dagar, hade någon som kom och gjorde något instrument och så. Man kan säga att på tre veckor blev sången klar.

Sången

Just sången är ju något som utmärkt Nightwish genom åren, de har på de tidigare skivorna haft väldigt egen sång och blivit lite föregångare av denna operainspirerade sången blandat med rockmusik. Nu med Anette är de inte längre opera metal i och med att Anette sjunger klart. Fansen har dock accepterat henne, både skivan och den föregående singeln sålde i klass med de tidigare skivorna, detta trots ett så radikalt sångarbyte och sångarfrågan som alltid är en extremt känslig fråga i musik.

- Ja för mig känns det jätte bra, menar Anette, som att dem accepterar mig då. Och jag tror också att för killarna känns det extremt bra. Ja att, i Finland har den le-

gat etta på listan och sålde guld på två dagar. Även i Sverige har det gått bra, faktiskt. 13:e plats, det bästa dem någonsin gjort. Jag tror dem är extremt glada, skratrar Anette. Och vi är glada!

- Men alltså, det är klart att det alltid finns sådär fanatiska Tarjafans som vi kommer ha, antagligen kommer de inte lyssna på Nightwish mer, men sedan har det kommit jätte många också som sagt att dem inte lyssnade på Nightwish tidigare för att dem inte gillade rösten då, men att dem tycker om den nu. Det är alltid sådär att det finns olika åsikter och en röst är ju något som alla personligen tycker om eller inte tycker om. Man vet aldrig hur folk ska reagera.

Singeln

Guldsäljande singlar är ju inget ovanligt för Nightwish, det har hänt tidigare också, men detta sker alltså trots en ny sångerska och det är ett gott tecken. Själva singeln är en väldigt bra singellåt, lätt att ta till sig och svår att inte tycka om.

- Ja, jag tror också att väldigt många tycker att *Amaranth* är väldigt lättlyssnad, berättar Anette. Den sätter sig liksom i huvudet, väldigt catchy. Och det är ju säkert en mer ... de andra låtarna på albumet är ju inte så, som sätter sig så i huvudet. En perfekt singel, tror jag.

Videon till låten handlar om två pojkar som hittar en skadad ängel (den som finns på omslaget till 'Once' för övrigt) och bär den hem till sin by, i vilken det lättskrämda folket inte klarar av att smälta denna abnormalitet och försöker förrinta ängeln istället för hjälpa den. Men detta är inte alls det lätttexten handlar om.

- Alltså, vi har ju inte alls bestämt någonting med den, avslöjar Anette. Det är regisören, Anti Jokkinen, som fick fria händer att göra vad han ville. Han är unge-

>>

fär som Jonas Åkerlund är för oss i Sverige, alltså störst i Finland på musikvideos. Ängeln kommer från en målning som är väldigt känd i Finland, The Wounded Angel. Den hänger i en kyrka i Tampere. I videon är det ju två pojkar som bär ängeln på en bår och hon är skadad. Det är precis den bilden tavlan föreställer.

- Sedan har Jokkinen tänkt "vad hände före" och "vad händer efter". Och det är det videon går ut på, vad hände egentligen före, varför kom hon, och vad hände sen då? Sedan har han fritt hittat på en historia utifrån det. Och jag tycker faktiskt det är en väldigt hemsk historia men samtidigt väldigt intressant.

Singeln innehåller också en låt Nightwish spelade in för en finsk film, en låt Anette inte var delaktig i dock.

Låten är dock populär och väldigt omtyckt.

- Ja ... men det är ju ingen Nightwish-låt egentligen. Det är ju mer ett projekt som dem gjorde. Men den är ju så himla bra så den hade inte kommit ut på singel om den inte kommit med på *Amaranth*-singeln. Och jag tycker den förtjänar att vara, på en singel. För det är en fantastiskt bra låt.

Väldigt vacker, instämmer jag och Anette håller med mig.

Änglar, levande och döda

En hemsk historia tycker alltså Anette om videon, varför?

- Ja, men det är ganska hemskt att de slår ihjäl en ängel. Eller de bränner inne den.

Men hon flyger ju ut på slutet, påpekar jag.

- Ja hon gör ju det (!), svarar

Anette som hon fått världens mest självklara uppenbarelse.

- Nej, men jag vet att några barn tittade på den och tyckte att den var jätte otäck. Att den var läskig och att det var synd om ängeln. För du vet, barn är ju sådär väldigt sådär med änglar. Så en del barn har tyckt att den var jätte bra men lite läskig.

Änglar har ju varit lite av Nightwish tema annars, deras första skiva hette 'Angels Fall First' och på ett flertal av skivomslagen finns det änglar närvarande på ett eller annat sätt. 'Dark Passions Play' har dock inga änglar på omslaget, istället på fotografierna står bandet framför en massa gravar. Det finns mängder av symboliktolkningar man kan göra av det, men svaret är att det var en ren slump.

Anette och Jukka på Swedish Metal Expo 2007 Foto: Linda Karlsson

- Ja just ja, svarar Anette när jag för bilderna på tal. Vi var faktiskt runt i Lettland tillsammans med fotografen och letade efter passande platser att ta promotion-bilderna på och det var han som valde ut bra ställen för oss att vara på.

Det är ingen symbolik i det då? Att nu begraver Nightwish det gamla för det nya?

- Njae, det är ju möjligt. Men det var inget vi tänkte på i alla fall. Det var just det att där i Lettland, som ju är ett katolikiskt land, var det bara en massa kors och liknande överallt. Vi var faktiskt på ett ställe där man kan komma och sätta upp kors på egen hand ifall man mist någon och där var det kors precis överallt. Det var ganska nytt, från kanske 1994 eller något sådant, men det var hur många kors som helst överallt. Det var t.o.m. svenskar som varit där och satt upp kors, visade det sig. Men det är därför många av bilderna är lite demoniska, eller vad man ska säga.

En hype

2004 släppte Nightwish sitt senaste studioalbum, vilken har följts av livematerial, best of och lite annat smått och gott, gammalt material. Nu när Nightwish är tillbaka med sin nya sångerska och nya skiva har reaktionerna från media varit ett enormt slitande och dragande i bandet.

- Ja, det varit så mycket press och media, det kan man säga. Och en hype, liksom, kring allting. I bandet däremot har det varit väldigt lugnt, vi är väldigt lugna och vi tycker det fungerar fantastiskt bra. Jag tror alla är väldigt stolta och nöjda, oavsett om det skulle sälja lite. Och jag tror faktiskt killarna är jätte glada att dem gjorde som dem har gjort och började om, för annars skulle dem ju lika bra kunna ha lagt ner bandet.

- Så man kan säga att det har varit turbulent så tills vida att det för min del att det varit ett helt nytt sätt att leva, att man ska göra intervjuer och vara i spotlights och folk känner igen dig och all-

ting, men det har fungerat väldigt bra, folk är väldigt trevliga och snälla och rara. Det är dem verkligen, jag kan fortfarande gå på gatan utan att folk springer på mig, även i Finland och sådär. Kommer dem fram är dem väldigt trevliga.

All press och media då, är det en bit du tar som något bra eller dåligt?

- Jag tror det är någonting man måste ha. Det är som jag brukar säga, att jag hade lika gärna kunnat lämna över intervjuerna till de andra. För mig är det inte så viktigt att synas, även ifall jag är frontfigur i ett band så ser jag ju inte mig själv som jag är front och dem är back. För mig är ett band att vi är en enhet. Det är viktigt att alla får lika mycket uppmärksamhet, och kritik. Att alla faller med alla liksom. Jag tycker ju att det är jätte roligt att det är sådan hype, att alla är så intresserade för det kunde lika gärna ha varit att alla bara "neeej, skitdåliga", skratrar Anette. Så jag tar det ganska

lugnt. Visst ibland kan det vara jobbigt att sitta med 25 intervjuer på en dag.

Trevliga gänget

När Anette kom in i bandet i våras hade alla utom Marco Hietala varit i bandet i drygt 11 år och även Marco hade varit medlem väldigt länge, ungefär 5½ år. Anette upplevde dock inga problem att komma in som ny medlem och känner sig redan som en del i detta solida gäng.

- Det var faktiskt så att när jag träffade killarna första gången kände jag liksom direkt att jag ville vara med i det här bandet just för att dem är ootroligt trevliga, väldigt vänliga, jätte ödmjuka,

ingen tror dem är bättre än någon annan. Det var inte så att dem tyckte att här kommer hon, lilla amatören. Tvärtom! De respekterade mig otroligt mycket. Jag tror mer det är att jag själv känt att jag måste visa något, du vet, att jag varit lite osäker. Det blir man ju alltid.

- Innan jag fick beskedet hade jag ju gått runt och väntat i 1½ år och när man får sin dröm efter alla dessa år, helt plötsligt, så kan det vara lite svårt att ta emot allt. Att man bara känner att "nej det här är ju för bra för att vara sant". Så det tog ganska lång tid innan jag kände mig säker i min position. Men inte nu, alltså. Hela tiden säger dem hur mycket de tycker

om mig och att de älskar min röst. Då blir det ju mycket lättare att komma in.

Du har alltså blivit en del i gruppen nu?

- Ja-a! Visst, dem var lite så här i början att i och med att det har varit så att dem varit fyra killar, eller ja fem med managern, eftersom att de har inte haft Tarja med sig på länge. Hon har rest helt olika ibland. Så lite i början var det lite så att de inte tänkte på att de hade en tjej med. Typ, att när vi var iväg kanske de glömde bort att smsa och fråga "ska du med och ha en öl?" eller något i den stilen, och jag bara "vad gör ni? Men jag då?" men alltså, nu är det absolut inget sådant. Men det är något nytt för dem också att nu har de helt plötsligt en femte person som vill vara med på allting, som alltid vill vara med på fester och det där. Men det har aldrig varit så att dem gaddat ihop sig eller något sådant.

Kladdiga händer

När Hallowed träffar Anette har hon precis avslutat en skivsignering som hon och trumslagarpojken Jukka var delaktiga i på Swedish Metal Expo i september. Lite här och var på Anette kan man se hur hon har fläckar av tusch i svart och silver.

- Ja, vad är det man gör egentligen, frågar Anette när jag för det på tal? Man liksom lägger sin hand och så här, här måste ju vara att jag lagt den, visar Anette på handen. Ja ja, så får det vara, skrattar hon.

Hur gick signeringen då?

- Den var ju väldigt lugn. Vi var i Schwiez, jag och Tuomas i förrgår. Och det var över 1000 människor. 2½ timmes signering, och i Tyskland var det likadant. Så det var ju väldigt lugnt och skönt.

Har du inte skrivkramp?

- Nej, faktiskt inte! Det är lik-

som mer, ja som sagt, att jag är väldigt kladdig överallt, Anette visar armarna. Här är från förra signeringen fortfarande, silverfläckar. Det går liksom inte bort. Det bara "oooo", jag skakar pennan och så bara "swish" så är jag kladdig överallt, skrattar hon.

Detta är dock sista resan hon gör i promotionsyfte för 'Dark Passion Play' och *Amaranth*. Efter detta har Anette ledigt ett tag och kan njuta av friheten att inte behöva göra någonting.

- Precis, nu ska vi hem och sova och ta det lugnt. Eller, jag vet inte riktigt. Hem och repetera och så, blir det väl.

Finska språket är ju annars en sak Anette behöver brottas med.

- Ja, jag försöker ju lära mig finska och det är ju lite knepigt. Men egentligen är det ganska lätt att förstå, att prata själv är desto svårare. Bara man säger lite fel någonstans kan det ju bli något helt annat av det. Men jag förstår mer än jag kan prata själv i alla fall.

Turnéplaner och framtiden

Succé är rätt ord för Nightwish come back, men förvänta er inte några nya studioalbum på ett bra tag framöver.

- Det är en jätte lång turné som stundar. Vi ska turnéra till 2009, så vi kommer turnéra i två år.

Konstant?

- Ja, konstant.

Detta är en ny erfarenhet för Anette som aldrig utsatt sin röst för en prövning av detta slag tidigare.

- Nej, det är en ny erfarenhet, skrattar hon. Men jag tror det kommer gå ganska bra. Det är klart, har du en förkylning eller något sådant ihop med allt flygande, det är ju verkligen det som gör din röst väldigt torr. Och likadant att väldigt många har baciller, sitter och hostar på dig när du är ute och träffar folk, men man får tvätta händerna lite oftare och, du vet, sådana saker.

- Men jag har en jätte bra sånglärarinna nu som jag tidigare haft någon gång ibland men som jag jobbar väldigt intensivt med nu för att finputsas och, du vet, ge mig lite råd. Det viktigaste tror jag ändå är att man inte går runt och tänker allt för mycket på det "oj, hur känns det idag?" du vet. Börjar du göra det då är du ju helt körd. Men det känns bra! Jukka och jag, vi sa det att vi har sett hela schemat för två år, preliminärt då, men vi vill inte veta, liksom. Folk frågar oss "vart ska ni spela då?" - men vi svarar bara "aähh". Man får ta varje dag som den kommer. Jag tror det är enda

sättet att överleva är att inte tänka "åh, nu ska jag göra det här i två år" liksom. Som en musikalartist så här "åh, nu ska jag göra 500 föreställningar". Då kommer man bli jätte trött på en gång. Så jag tror vi alla försöker ta en dag i taget och njuta av det. Och just nu är det jätte roligt, vi hoppas det är det i två år, skrattar Anette.

- Jag njuter av varje dag i alla fall, för jag vet ju inte hur länge det varar. Det vet ju ingen. Kemin kan ju vara jätte bra nu men så kanske om 2-3 år kanske någon annan hoppar av. Jag och Tuomas sa det till varandra att "nu vill vi inte att någon annan hoppar av".

>>

Det skulle ju vara hemskt, nu när det är så bra, liksom.

Förväntningar

Det är alldeles för hemskt för att ens prata om, tycker jag. Vi fokuserar på annat, istället. Fansen, t.ex. lär ju knappast sörja att bandet är ute på turné så länge, eftersom det ökar ju chansen att de kommer till en stad nära dem.

- Ja, och vi kommer vara i Amerika under tre turnéer, visar Anette med fingrarna i vädret.

Tre gånger?

- Ja, och där är det ju riktig slavgöra. Är man inget stort band får man verkligen kånka i bussen, får

ingen backstage, inga duschar. Men samtidigt, fortsätter Anette och viftar med armarna, om man får en hit i Amerika, då är du jätte högt uppe. Då får du limousin och allt. Så det är en himla stor kontrast, Amerika är jätte spännande just för att det är liksom antingen eller. Det finns inga mellanting. Och vi alla älskar Amerika så vi önskar verkligen att det går bra där. Det är ju en liten utmaning för alla band.

Och trots att Anette lämnar sin familj hemma och åker bort så länge tror hon ändå det hela kommer gå bra och ser fram emot att göra detta, som hon uttrycker det

är det bättre att må bra själv för man gör något man vill och inte vantrivs med något man ogillar, oavsett om detta innebär vissa uppoffringar.

Själv kommer jag finnas på plats när Nightwish besöker Sverige i december (Göteborg sista november). För er som vill ha mer av Nightwish kan ni läsa mer på recensionssidorna och ni kan också tävla om signerade Nightwishprylar i tävlingssektionen.

Anette avslutar intervjun med att hälsa till alla fans och hon hoppas alla gillar det nya Nightwish. Med facit i hand kan vi se att de flesta gör det i alla fall.

Fixxer